

DWORAK (6) *sb m*

o jasne, a pochylone.

sg *N* dworák (2). ◇ *G* dworåka (1). ◇ *I* dworåki(e)m (1). ◇ *V* dworåku (1). ◇ *pl N* dworåcy (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dworzanin, człowiek układny, elegancki, wytworny; curialis BartBydg; antembulo, assectator, aulicus, stipator Cn (6) : curiales, dworaczy BartBydg 216b.

W przeciwstawieniu: »dworak ... prostak (a. prosty człowieczek)« (3): Vprzedzil dworak profbaka Ziemianina onego zewfi nieboraka Czo też to chciał przechorką bicz Yz lwa srałfil tim fie chlubicz RejRozm 402; PRzyiechał do mnie ieden/ co fye bawi dworem/ [...] Radby co wykuglował ná chudym domaku: Proftym ci ia człowieczek/ łåfkåwy dworaku. PudłFr 63; Do ktorých [głupich wdów] w dom człek dobry gdyby w łukni łzárey Przyiechał/ y łług nie miał do swoiey wsi łtårey: Smieią fie z niego/ łzydzå/ zowiå go profbakiem/ Alić druga nie włkora z łwoim więc dworakiem. BielRozm 30.

Przysłowie: Yz lwa srałfil tim fie chlubicz Bowim to łtara nowina Ma dworak nad ziemianina RejRozm 402.

a. *Żołnierz zaciężny, służący w wojsku królewskim (1) : Rzadki dobry/ co łkuśi téy żołniérłkiéy iuchy. Wczym mi fie trzebå dobrze z rozumem zráchowåć/ Bobym niechciał dworakå k téy łlužbie przyimowåć: Ni háydukå: włzytko to zmędrzåło przy dworze WyprPl A2v.*

Cf [DWORZANEK], DWORZANIN